

*Naturalisatie van Anné, Leonard Francies
en 21 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Leonard Francies Anné en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Belgische verzoeker Leonard Francies Anné. Hij werd in 1921 te Graauw en Langendam (Zeeland) geboren uit het huwelijk van een Belgische vader en een van origine Nederlandse moeder. Sinds zijn geboorte woont adressant hier te lande. Als huisschilder verdient hij zijn brood.

De Britse verzoeker Michael Christopher Bult Cook, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1932 te Saint Peter Port op het eiland Guernsey (Verenigd Koninkrijk) geboren. In 1952 kwam hij herwaarts. Mede door zijn huwelijk met een van geboorte Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als directeur van een naamloze vennootschap heeft hij ruime inkomsten.

Valentino Biagio Umberto Crovatto, de in artikel 1, onder 3, genoemde Italiaanse verzoeker werd in 1926 te Amersfoort geboren uit het huwelijk van een Italiaanse vader en een van geboorte Nederlandse moeder. Adressant onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander; hij woont sinds zijn geboorte in ons land. Als granietwerker voorziet hij in zijn onderhoud.

Johan Krawczyk, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1917 te Nieuwenhagen (Limburg) geboren. Met uitzondering van de periode november 1951 tot juni 1952 — hij verbleef toen in Australië — heeft adressant steeds in Nederland gewoond. Als huisschilder verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De in artikel 1, onder 5, genoemde verzoeker Leo Cornelis Johannes Lommaert bezit de Belgische nationaliteit. Hij werd in 1932 te Geulle (Limburg) geboren uit het huwelijk van een Belgische vader en een van origine Nederlandse moeder. Ook deze verzoeker woont sinds zijn geboorte in Nederland. Hij is gehuwd met een van afstamming Nederlandse vrouw en voorziet als adjunct-directeur van een naamloze vennootschap in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Emma Agnes Morée, weduwe van James Eddy Beem, de verzoekster genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1901 te Benkoelen (Indonesië) geboren. Zij verkreeg bij haar geboorte het Nederlandschap; in 1951 verloor zij haar oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van haar optie voor de Indonesische nationaliteit. Haar echtgenoot was in 1947 overleden. In 1958 kwam zij met haar twee minderjarige kinderen naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Adressante wenst thans in het Nederlandschap hersteld te worden. Thans is zij in Nederland woonachtig.

Louis Mulder, de oud-Nederlander genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1893 te Banda Neira in Indonesië geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit door in 1951 te opteren voor het Indonesische staatsburgerschap. Adressant vertrok in december 1950 vanuit Indonesië naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Hij is gehuwd met een Nederlandse

vrouw. Verzoeker heeft enig inkomen uit de verhuur van huizen, terwijl zijn echtgenote werkzaam is bij een scheepswerf.

Siang Lip Oey, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 8, is van Indonesisch-Chinese herkomst. Hij werd in 1919 te Bandoeng (Indonesië) geboren en kwam in 1949 herwaarts. Adressant is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw. Hij is als kelner werkzaam.

De staatloze verzoeker Franz Wenzel Pokorny, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1915 te Amsterdam geboren uit het huwelijk van een van origine Tsjechoslowaakse vader en een Nederlandse moeder. Verzoeker woont sindsdien in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en heeft als laboratoriumbediende voldoende inkomsten om in het onderhoud van zich en de zijnen te voorzien.

Pik Hien Tong, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1919 te Semarang in Indonesië geboren. Verzoeker is van Chinese herkomst. In 1956 kwam adressant naar Nederland. Als plaatsvervangend chef van een verkoopafdeling voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn van geboorte Nederlandse echtgenote.

In artikel 2 wordt voorgedragen de verzoeker van Indonesisch-Chinese herkomst Giok Sien Que. Adressant werd in 1918 te Menado in Indonesië geboren. In Indonesië studeerde hij medicijnen; voor voltooiing van deze studie kwam hij in 1951 herwaarts. Hij studeerde aan de Rijksuniversiteit te Groningen, waar hij in 1954 promoveerde tot doctor in de geneeskunde. Zijn echtgenote was voordien aan dezelfde universiteit voor het artsexamen geslaagd. Nog in hetzelfde jaar 1954 keerde adressant terug naar Indonesië, waar hij als internist verbonden werd aan een ziekenhuis in Djakarta. In verband met de gewijzigde verhoudingen in Indonesië kwam hij in 1958 weer naar Nederland. Verzoeker is als internist/wetenschappelijk hoofdamtenaar verbonden aan de Rijksuniversiteit te Groningen. De ondergetekende acht termen aanwezig deze verzoeker in aanmerking te doen komen voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

De in de artikelen 3, 4 en 5 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de in artikel 3, onder 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 en 9 genoemde verzoekers omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen in Indonesië de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers genoemd in artikel 3, onder 6, en in artikel 4 omdat de door hen aan de geallieerde oorlogvoering en aan den lande bewezen diensten daartoe aanleiding geven; de verzoekster genoemd in artikel 5 om de reden vermeld in het gedeelte van de toelichting dat betrekking heeft op haar echtgenoot, de verzoeker genoemd in artikel 4.

In artikel 3, onder 1, wordt voorgedragen de verzoeker Jan Marinus van Harling, die in 1924 te Tepa in Indonesië werd geboren. Tijdens de bezetting van het voormalige Nederlands-Indië door de Japanners, wist verzoeker uit een krijgsgevangenenkamp te ontluchten. Via Singapore bereikte hij Birma, in welk land hij onder meer deelnam aan de guerrillastrijd. Op grond hiervan werd hem het Bronzen Kruis toegekend. In 1950 kwam verzoeker vanuit Indonesië naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Hij is thans in Nederland woonachtig.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De persoon, bekend als Rozai Kusuma Subrata, wordt genoemd in artikel 3, onder 2. Verzoeker werd in 1914 te Soengailiat (Indonesië) geboren en kwam in 1936 voor studie-doelinden naar ons land, waar hij sindsdien vrijwel onafgebroken heeft gewoond. Hij studeerde medicijnen aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam, aan welke universiteit hij zich ook specialiseerde tot vrouwenarts. Als zodanig heeft hij voldoende inkomsten om in het onderhoud van zich en zijn gezin te voorzien. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om verzoekers positie op het stuk van namen te regelen.

Johannes Frederik Lopies, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 3, werd in 1930 te Lho Seumawe in Indonesië geboren. Bij de soevereiniteitsoverdracht verkreeg hij van rechtswege de Indonesische nationaliteit. In 1950 vestigde hij zich in Nederlands-Nieuw-Guinea. Verzoeker heeft zich inmiddels in Nederland gevestigd.

John Charles Marie, de in artikel 3, onder 4, genoemde verzoeker werd in 1918 te Magelang geboren. Als z.g. Deta-contractant kwam adressant in 1950 naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Hij is werkzaam als timmerman.

Jozef Reunnickers, genoemd in artikel 3, onder 5, bezit de Indonesische nationaliteit. Hij werd in 1905 te Salatiga geboren. Verzoeker is gedurende drieëndertig jaren werkzaam geweest bij de Provinciale Waterstaat van West Java. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. In 1961 kwam hij herwaarts. Na de totstandkoming van zijn naturalisatie kan hij in aanmerking komen voor pensioen. De ondergetekende acht voor hem termen aanwezig tot naturalisatie met afwijking van de in de wet gestelde eis inzake de duur van het verblijf in het Koninkrijk.

De verzoeker Pawel Florian Tarczykowski, genoemd in artikel 3, onder 6, is van Poolse herkomst. Hij werd in 1919 te Swiecie in Polen geboren. In 1940 werd hij te werk gesteld in Duitsland en twee jaar later ingelijfd bij het Duitse leger. In Italië gaf hij zich over aan de Amerikanen, waarna hij enige tijd later werd ingedeeld bij de Eerste Poolse Pantserdivisie. Met deze divisie maakte hij de invasie in Frankrijk mede en nam hij deel aan de veldtocht door Frankrijk, België, Nederland en Duitsland. Verzoeker behoorde tot de troepen die ons land bevrijdden. Na zijn demobilisatie vestigde hij zich in 1947 in Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als gereedschapsmaker het brood voor zich en de zijnen. De ondergetekende meent dat op adressant — als mede op de verzoeker genoemd in artikel 4 — van toepassing is het gestelde in de nota naar aanleiding van het verslag inzake het wetsontwerp tot naturalisatie van Braun, Franz Joseph Heinrich en 31 anderen (Zitting 1961—1962—6291).

Willem Herman Tumbelaka, de Indonesische verzoeker genoemd in artikel 3, onder 7, werd in 1934 te Malang geboren

uit het huwelijk van een inheemse vader en een van geboorte Nederlandse moeder. In 1958 kwam hij naar Nederland. Hij verdient zijn brood als bankwerker bij de Nederlandse Spoorwegen. Adressant is voornemens met zijn aanstaande echtgenote — een Nederlandse — naar de Verenigde Staten van Amerika te emigreren onder de bepalingen van de Pastore Walter Act, de bijzondere Amerikaanse immigratiewet. De ondergetekende is van mening dat aan verzoekers plannen behoort te worden medegewerkt en acht dan ook termijn aanwezig tot naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

In artikel 3, onder 8 en 9, worden voorgedragen vader en zoon Vollmer. De vader Eduard Friedrich Heinrich Johannes, werd in 1901 te Soerabaja geboren. Verzoeker werkte in Indonesië voor Nederlandse ondernemingen. Bij de soevereiniteitsoverdracht verzuimde hij als gevolg van onjuiste voorlichting te opteren voor het Nederlanderschap. Hij was gehuwd met een Nederlandse vrouw die inmiddels in Nederland is overleden en verdient als magazijnmeester het brood voor zich en zijn gezin. Na naturalisatie kan het hem toekomstige pensioen worden uitbetaald. De zoon Titus, werd in 1935 te Poerworedjo geboren en is werkzaam als schrijfmachinemonteur. De verzoekers kwamen in 1961 naar ons land. Ook in deze gevallen is er naar de mening van de ondergetekende aanleiding tot naturalisatie met afwijking van de wettelijke eis inzake de verblijfstermijn.

In artikel 4 wordt voorgedragen Albert Willem Sander, die in 1912 te Amsterdam werd geboren uit Duitse ouders. Verzoeker werd in 1952 op zijn verzoek ontslagen uit het Duitse staatsverband, waardoor hij staatloos werd. In 1941 werd hij in Duitse militaire dienst opgeroepen, aan welke oproep hij na voorafgaand overleg met de verzetsbeweging heeft voldaan. Eind 1943 dook hij hier te lande onder en nam tot het einde van de oorlog deel aan het verzet. Verzoeker is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en voorziet als adjunct-opzichter in het onderhoud van zich en de zijnen. Zijn echtgenote verkreeg door haar huwelijk de Duitse nationaliteit; zij was niet in zijn ontslag uit het Duitse staatsverband begrepen. Door medenaturalisatie zal zij de Duitse nationaliteit niet verliezen, in verband waarmee zij in artikel 5 afzonderlijk ter naturalisatie wordt voorgedragen, welke uit billijkheidsoverwegingen kosteloos wordt voorgesteld.

Met uitzondering van de Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, en de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 4, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.